

VARTHAGA OOLIAN.

Monthly Journal of Commerce, Trade, Industry, Finance and Agriculture

TRICHINOPOLY, JULY 1940

திருச்சிலுப்பள்ளி, ஜூலை-மீ 1940

CONTENTS.

	PAGE
Jottings	2
Cochin's Budget	3
Compulsory Recruitment of Skilled Technicians	5
Inventions in 1939	6
Industry and Commerce in Mysore	7
Scheme for Mohair Industry in India	9
Tobacco Seed Oil and Cake	10
East Africa Buys More From India	11
Rural Reconstruction in Cohn	12
Anglo-Egyptian Chamber of Commerce	13
இந்தியாவில் புகையிலை உற்பத்தியும், ஏற்றுமதியும்	15
சற்று நிதானியங்கள்	17
ஆப்கானிஸ்தானத்தில் முதன்மை ஸ்தானம்	18
ஊர்ஜி தப்படுத்தப்பட்ட உமிக்கரியும், பால் வெல்லஞ் செய்வதில் அதன் உபயோகமும்	19

மலர் 9

இதழ் 97

EDITOR: T. V. K. NAIDU.

“VARTHAGA OOLIAN”

Annual Subscription.

Merchants	Re. 1
Others	Rs. 3
Foreign	Sh. 5

Advt. Tariff per Insertion

One inch.	Re. 1-8
Half Page	Rs. 10
One Page	„ 15
Wrapper Page	„ 25

Advertisement without prepayment will not be considered.

For further particulars write to the Manager.

RECEIPT OF A COPY
OF
“VARTHAGA OOLIAN”
:: IS AN INVITATION TO ::
SUBSCRIBE OR TO ADVERTISE

All Correspondences, Money Orders etc. should be addressed to
THE MANAGER,
“VARTHAGA OOLIAN”, TRICHINOPOLY, (South India.)

“வார்த்தக ஊழியன்”

வருட சந்தா.

வார்த்தகர்களுக்கு	ரூ. 1
மற்றவர்களுக்கு	„ 3
வெளி நாட்டிற்கு	ஷி. 5

மாநம் 1க்கு விளம்பர விகிதம்.

அங்குலம் ஒன்றுக்கு	ரூ. 1-8
அரை பக்கத்திற்கு	„ 10
பக்கம் ஒன்றுக்கு	„ 15
ராப்பர் பக்கத்திற்கு	„ 25

முன்பணமில்லாத விளம்பரங்கள் பிரசுரிக்க முடியாத. நீடித்த கால விளம்பரங்களுக்கு மாஜேஜருக்கு எழுதவும்

JOTTINGS

Special Research Programme.

The Governing Council of the Indian Institute of Science have approved a research programme which includes research relating to the manufacture of fertilisers, artificial plastics, synthetic drugs and radio instruments. This programme is to cost Rs. 1,25,000.

Sugar Technology Institute.

The Imperial Council of Agricultural Research has recommended that the Institute of Sugar Technology at Cawnpore be made permanent and that an agricultural section and a section to deal with confectionary be added. The agricultural section is to carry out the work of growing and testing new varieties of cane and investigation of the methods of manuring.

Co-operative Sugar Factory.

At a meeting of sugar-cane growers of Coimbatore held this month, it was decided to start a co-operative sugar factory with a capital of Rs. 7½ lakhs. Rao Bahadur T. S. Venkataraman, sugar-cane expert to the Government of India who attended the meeting, explained the potentialities of the industry and said that Coimbatore offered all facilities for the starting of a Co-operative sugar factory.

Aluminium Factory in Travancore.

Sir C. P. Ramasami Iyer, Dewan of Travancore stated at the recent meeting of the Senate of the University of Travancore that the biggest aluminium factory in India would be established at Alwaye, Travancore State, very soon. That meant not only the establishment of an aluminium factory, but also, probably, aeroplane factories not far away, besides subsidiary factories. It is also proposed to start the rubber factory.

Improvement of Canals in the West Coast.

The Government of Madras have approved certain proposals for the improvement of canals in the West Coast of Madras Presidency with a view to placing them on a self-supporting basis. It has been ascertained that there is a general demand for improvement of inland navigation in the West Coast. Certain recommendations were made for the improvement of the Canals. These recommendations as subsequently modified and costing nearly Rs. 80,000 have now been accepted by the Government. The proposals will be included in the budget for 1941-42.

Sind Industrial Advisory Board.

An Industrial Advisory Board consisting of 15 prominent persons interested in the industrial development of the province has been appointed by the Government of Sind. The Board will function for three years and will prepare schemes and discuss various proposals emanating from various sources, relating to industries and advise the Government on new schemes, some of which are already in operation.

Ship-building at Vizagapatam.

The site for a ship-building yard in Vizagapatam harbour and the terms on which it should be leased to the Indian Company. Venturing on ship-building were agreed upon at a meeting called at Simla recently by Sir A. Ramaswami Mudaliar, Commerce Member of the Government of India. The Government of India have granted the company facilities for building railways, dredging and electric supply.

Experimental Plantations in Cochin.

The proposals of the Cochin Advisory Committee on Agriculture in respect of the starting of experimental plantations of tobacco, cloves, cinchona and wattle have been approved by the Government of Cochin. The plantation of tobacco has already been started. Cinchona will be planted in one acre on the Nelliampathies as an experiment. The Director of Agriculture has already planted clove seeds in the central farm. Arrangements are being made to get seeds of a particular variety of wattle.

Industrial and Labour Statistics.

The Government of India, it is understood, will introduce in the Central Assembly a Bill called the Industrial and Labour Statistics Bill to enable the collection of certain statistics concerning labour and industries in the country. The bill will authorise the provincial governments to direct the collection of statistics relating to any or all of the following: (a) factories or any class of factories, (b) welfare and conditions of labour, (c) industrial and labour disputes. It will make provision for the issue of notices to employers to furnish returns and to empower the prescribed authority to have access to documents in the custody of the employer and to enter, at any reasonable time, the factory, shop or place of business of the employer.

The Provincial Governments are being consulted regarding the provisions of the draftbill.

"VARTHAGA OOLIAN"

JULY 1940

COCHIN'S BUDGET.

THE address of Sir R. K. Shanmukham Chettiar, Dewan, at the Budget session of the Cochin Legislative Council on July 22, shows the careful manner in which the administration of the State of Cochin is being conducted by him. Taking the budget estimates of the current year, while there has been an increase over the budgetted revenue, the expenditure has been kept at the figure of the original estimate, thus showing that there was not only careful budgetting, but that rigid control was exercised over expenditure in every department.

The budget for the coming year (M. E. 1116) anticipates a revenue of Rs. 111.25 lakhs, the highest figure reached so far in the finances of the State. However, this figure, it might be feared may not be realised. The estimate provides for an increase in customs receipts by Rs. 1.26 lakhs. The new complications in the war situation are likely to affect the trade of our country and Cochin in common with the other major ports might suffer on that account.

An expenditure of Rs. 109 lakhs is budgetted for next year. There is increased expenditure in many nation building departments, such as medical and educational, while there is a special contribution of Rs. 1 lakh for rural development.

One of the noteworthy features of Cochin's finances is the existence of a revenue reserve fund created three years ago. The fund was created with the object of providing a reserve from which the Government can draw for special items of work under the social service departments and which will also afford a reserve in lean years. Referring to this fund at length, Sir Shanmukham said that, in the course of his visit to the various parts of the State, he found the condition of school and hospital buildings in many places very bad. From the normal revenues of the year it had not been possible to find adequate funds for effecting the

necessary improvements to these institutions. The revenue reserve fund has been useful in meeting these requirements. Rs. 1½ lakhs from out of the reserve fund is provided for improving the housing of educational institutions while medical institutions get Rs. 75,000. The Dewan hopes that accommodation in schools and medical institutions would be improved in a satisfactory manner.

The financial position of the State is, says the Dewan, eminently satisfactory. The main liabilities amount to Rs. 127 lakhs while the total amount of main investments is over Rs. 256 lakhs.

The facts and figures given by the Dewan relating to the Port of Cochin afford encouraging reading. Practically all the works pertaining to the Fourth Stage works have been completed. The port railway now comprises a total length of 13.25 miles of track. Stations and other buildings have been completed. Regular goods service on this railway commenced from the first of this month and the line is expected to be opened for passenger traffic at an early date. There was an increase in the volume of trade passing through this port during the year ending March, 1940. There was an increase of 15 per cent in the volume of imports and 39 per cent, with respect to exports. There was however a fall in the number of steamers using the port. The out break of war has affected the trade of this port in common with others. One immediate effect was the cessation of passenger traffic to the port. Nevertheless, so far, Cochin is holding its own fairly well on the whole.

We are glad to note that Sir Shanmukham has given the assurance that he is no revolutionary. He is not influenced by communist ideas. Referring to the bill for giving fixity of tenure to *Verumpattam* tenants, he said: "I should make it clear beyond doubt that Government cannot be a party to upset the entire agrarian system of the State in a revolutionary manner. While the interest of the cultivating tenant must be protected by all legitimate means, Government cannot agree to provisions which, in effect, will amount to a confiscation of the rights of the land-lord."

We are also glad that the act relating to *Kuri* institutions is to be amended. The *Kuri* institution is a prominent feature in the economic life of the State and persons and institutions who conduct the *Kuris* assume great responsibility to the public. It is essential, says the Dewan, that every possible precaution must be taken to ensure that the funds entrusted into the hands of the foremen of the *Kuris* are not utilised in a manner prejudicial to the interests of the subscribers. "I must make it clear that it is the policy of this Government to do everything that is possible to protect the interest of persons who deposit their money in banks and who subscribe to *Kuri* funds." Finally we pay a tribute to the manner in which the claims of the various communities in the State to services have been met. Certain changes have been made in the working of the Staff Selection Board. All evidence goes to show, says the Dewan, that the policy followed by this Government in the matter of recruitment to public services has brought about harmony among the various communities in the State.

EXPORT OF AGRICULTURAL PRODUCTS.

THE recent extensions of the war theatres and the developments resulting therefrom have seriously curtailed the market for India's agricultural products and Indian agriculturists are facing difficult times. India has been cut off entirely from trade with the European continent. Forty per cent of India's export of raw jute was being sent to continental countries against which the British blockade is now in operation. These countries, again, were principal consumers of Indian oilseeds. Though even before the outbreak of the war, the exports of these two classes of produce to the blockaded countries were decreasing, the decrease was gradual. Now the situation has assumed serious proportions. A market has to be found for that portion of the export trade which was formerly taken up by the blockaded countries. We, therefore, welcome the move of the Government of India in sending Sir David Meek, Indian Trade Commissioner

in London, and Dr. T. E. G. Gregory, Economic Adviser to the Government of India to investigate the prospects of finding in America alternative markets for a large range of Indian products hitherto absorbed by continental markets. How far these efforts will prove successful remains to be seen. We hope some satisfactory arrangements are arrived at to enable America to take in more of our goods. India may also require from America certain class of goods hitherto got from the European continent. Now, therefore, is the time to effect a mutually satisfactory trade agreement between India and America.

Even if a satisfactory trade arrangement between America and India materialises, it may not be possible to dispose of the whole of our exportable products. We have to explore the possibility of finding markets elsewhere also for instance South America, and some of the countries of the Empire. In the meanwhile we have two urgent problems, that of disposing the existing stocks of oilseeds and of restricting the cultivation of oilseeds crops. Jute is for the present in a little favourable position on account of the war. While it may be a difficult problem to dispose of the stock of oilseeds, it may be possible to restrict the cultivation of oilseeds to reasonable proportions. The ryots should be advised to turn to other crops for which a reasonably assured market is available. This is no doubt a complicated matter as climate, soil and water supply vary from place to place and the requirements of different crops also vary. We, however, hope that the local governments in consultation with their agricultural departments and marketing organisations will formulate satisfactory proposals to enable the cultivators to tide over the difficulty.

UNEMPLOYED GRADUATES IN AGRICULTURE.

AT the College Day of the Coimbatore Agricultural College held recently, the fact was mentioned that there were at present in the province about 100 graduates of the College who were without employment and that about 30 to 45 were being added to this

number every year. While it might be necessary to take early steps to see that additions to this class of technically trained unemployed are prevented by suitable restrictions in admissions to the College, the Government should also consider the desirability of taking early measures to utilise the services of these unemployed graduates in a profitable manner. In a press communique issued last month, the Government of Madras stated that there was a large extent of good arable land which could be readily cultivated and which was available for assignment, certain proposals were also considered by the Congress Ministry during the time it was in office for assigning large blocks of land.

Now, mere assignment of land may not be sufficient to ensure profitable cultivation, various kinds of help would have to be offered to the assignees if they are to profit by it. Except in the case of those who could command the necessary working capital, the poor assignees would have to be given loans for seeds and implements and other expenses. And if the Government make up their mind to give the necessary help as they ought to, they would have to see that the help they give is properly utilised, cultivation carried out on right lines and that the poor assignees get real benefit. There could be no better way of ensuring this than by entrusting the task to the Agricultural department which would have to be expanded, temporarily at least. The issues of the existing unemployed graduates in agriculture might be utilised for this purpose. During the early stages the assignees might be asked to conduct agricultural operations according to well tried and profitable new methods suited to the varying conditions of each area.

The services of the Co-operative department in conjunction with the provincial marketing organisation should be utilised to dispose of the produce in a profitable manner. There might be a few mistakes here and there and there may be some loss, too, in the initial stages. But these ought not to stand in the way of solving an important aspect of our economic and social problem. The losses if any in the initial stages might be recouped in after years.

COMPULSORY RECRUITMENT OF SKILLED TECHNICIANS.

THE Ordinance of the Government of India for the compulsory recruitment of 4000 technicians for work in factories engaged in war production has more far reaching significance than is apparent. While it enables a number of loyal workers to participate in the successful prosecution of the war, it enables them to revert to their former places of employment after the war is over. This is a very satisfactory feature of the Ordinance.

The technicians drafted into the war work would receive practical training in the manufacture of munitions by which, as Sir Ramaswami Mudaliar says, is meant not only the lethal weapons but all the thousand and one articles which go to form the equipment of a modern army. The Government of India has undertaken a big scheme for the expansion of munitions factories. This will enable India not only to produce most of the munitions needed for herself but also to produce as large a share as possible of the munitions needs of the armies in the Near and Middle East. Thus a larger measure of self-sufficiency in defence needs is aimed to be realised. A large number of Indians will thus be participating in the production of the defence requirements of the country, while many of them will be getting extended practical training in activities which, after the war, could be utilised to meet the peacetime needs of our country.

Now the Government are also taking steps to see that adequate arrangements are made for giving technical training to people in order to fill up vacancies caused by the compulsory recruitment to munitions factories. Thus very soon, there will be in India a very large number of skilled technical workers. And when peace comes, as Sir Ramaswami Mudaliar says, "the range and depth of India's industrial activities will have been greatly expanded and she will have the means, so far as skilled labour is concerned, to maintain, nay, increase these activities." India's peacetime economy thus stands to gain by these measures.

: INVENTIONS IN 1939 :

According to the report of the Patent Office for 1939, there were 1060 applications for patents filed during the year, of which 317 applications originated in India against 313 in 1938. Of these, again, applications from Indians were 238 in number against 220 in the previous year. There has been a steady increase in the number of applications from Indians from 1935.

Taking the applications from all countries, it is found that inventors are paying more attention to metallurgy owing to the world demand for special alloys required for the manufacture of armaments. The number of applications for patents in this field exceeded the peak figure of 1937. About ten per cent of the applications originated in India.

The Indian inventors showed a keen interest in the commercial utilisation of cheap natural products for the production of various dyes and for rendering textile fabrics water repellent.

Greater interest was manifested in the field of food, health and sanitation, the number of applications being double that of last year. Interest centered mainly in inventions relating to vitamin preparations and synthetic organic compounds having therapeutic and bactericidal properties. Sewage treatment engaged the attention of inventors as in the previous year. Indian inventors aimed at effectively deodorising and decolourising the sewage and its effluent, so that it may be directly discharged into the subsoil strata without giving rise to insanitary conditions.

The subject of railway signalling accounted for a large number of inventions and majority of them originated in India. A number of these Indian inventions had for their object the detection of any tampering with the track, and the provision of means whereby in case of a rail or fish plate being removed, automatic warning would be given to the nearest station and to the on coming train, if any. Inventive activity in this respect appeared to have derived its impetus from the recent railway disasters in India which were reported to have been caused by malicious tampering with the track.

An invention relating to taximeters which originated in India had for its object the provision of means whereby the taximeter will be made proof against unlawful tampering either by operating the flexible drive shaft or by giving some knocks on the back of the meter.

There was an increase in the number of applications relating to the packing of materials and containers. Some of the applications which origi-

nated in India were concerned with means for displaying piece goods in their packed condition without exposing the goods themselves to dust or damp. There was a considerable falling off in the number of applications relating to textile industries. As compared with the previous year, there was a decrease in the number of applications relating to spinning and an increase in those relating to weaving. There was only one application for the charka.

The number of applications relating to India-rubber was more than double that of the previous year. The majority of them originated in India. As in 1918, a large number of inventions on games originated in India. Footballs and tennis balls attracted the greatest attention and the object was to enable such balls to maintain a high internal pressure for a longer time during the play.

There was a large variety of inventions relating to buildings and structural engineering. The utilisation of bamboos in constructions of concrete, improved interlocking slabs for the construction of rain-proof roofs, strong-rooms or vaults and gas-tight doors for protection against air raids and bomb attack, burglar-proof steel almirahs were among the objects aimed at by inventors. The inventions relating to the manufacture of cement were on the increase and were chiefly concerned with the manufacture of light cement blocks and the utilisation of burnt brick dust for the manufacture of cementitious materials.

New Varieties of Sugarcane.

The Coimbatore Sugarcane Research Station has evolved a sugarcane-bamboo cross, which is of great importance both from the scientific and economic points of view and the trials, though still in the initial stage, are yielding encouraging results.

Varieties of cane suitable for different cane-growing tracts of India have been evolved at the Coimbatore Station and some of the new productions obtained by careful combinations of thick and medium varieties bid fair to excel the earlier types both in adaptability and performance. With the rapid growth of the sugar industry in India, the Coimbatore Station has to meet an ever growing demand for still newer types of canes, so as to suit the peculiar soil and climatic conditions of the territory in which the industry is located.

Industry and Commerce in Mysore.

Though there is no State Aid to Industries Act as such in Mysore the Government of that State have been pursuing for the past 60 years and especially since 1926, a very liberal policy of State aid to industries and the industrial progress of the State has been quite remarkable during this period, chiefly due to the practical form of encouragement and assistance given by the Government to private enterprise, says Mr. M. S. Ramachandra Rao, Director of Industries and Commerce, Mysore in his report for 1938-39. As a result of Government aid a number of factories for the manufacture of various products have been started in the State during the last ten years and have become important additions to the long list of big and small industrial establishments already in existence.

Besides establishing industrial concerns themselves, pioneering industries with a view to handing them over ultimately to private enterprise and encouraging the floatation of joint stock industrial concerns by subscribing to the share capital and with other help, the Government give financial and under the industrial loan rules. Loans are granted for the purchase of machinery, construction of mills and the provision of raw materials, working capital or appliance. Facilities are also provided for the hire purchase of machinery. During the year Rs. 22,500 were sanctioned in favour of 49 applicants including those engaged in village and cottage industries. From 1913 to the end of 1938-39 a total of Rs. 16.87 lakhs has been granted as loans of which Rs. 13.13 lakhs have been repaid, besides Rs. 2.74 lakhs recovered as interest. Besides this financial help and technical assistance by the Department, other concessions such as supply of duty free salt and alcohol, denatured spirit and rectified spirits and supply of halewood and sandalwood at concession rates are also given. During the year eight scholarships amounting to Rs. 3540 were granted. From 1921-22 to 1938-39 Rs. 108217 was given as scholarships to 68 students.

The total rail born trade of the State during the year was to the extent of Rs. 21.79 crores against Rs. 21.46 crores in the previous year. Imports amounted to Rs. 12.64 crores, an increase of Rs. 24 lakhs over that of the previous year. Exports were to the value of Rs. 9.14 crores against Rs. 9.05 crores of the previous year.

As a considerable road borne foreign trade exists in the State a tentative scheme has been put into operation for the collection of statistics relating to this trade. Figures for the last quarter of the year show that a considerable volume of goods is exported and imported by roads. Besides consideration of proposals for the establishment of regulated

Gold Mining in Nizam's State.

As a result of the favourable indications obtained by the Geological Department during the recent survey of the gold bearing rocks of Raichur District, and the encouraging opinion offered by experts H. E. H. the Nizam's Government have taken up the question of re-starting the gold mining industry in the State, says a Press Note.

The steady rise in the price of gold has afforded a further stimulus in this direction. Gold prospecting on a commercial scale was started in 1937 with an initial grant of £ 50,000. This prospecting work having proved a success, a further grant of £ 50,000 was sanctioned for conducting development work in the Hatti area.

As independent expert advice, says the Note, further confirmed the opinion already formed in regard to the good results obtained during the prospecting and development work H. E. H. the Nizam sanctioned an additional grant of £ 250,000 for the purpose of starting underground development work, and the erection of a mill for the production of gold at Hatti.

Increase in Industrial Production.

Substantial increases in the production of several important Indian industries are recorded in figures now available.

For the 12 months April 1939, to March 1940, iron and steel manufactures totalled 804,469 tons as compared with 725,742 during the same period of the previous year. Paper manufactures showed a similar increase from 1,183,957 cwt. to 1,416,267 cwt. and matches from 21,063,802 gross to 21,967,704 gross.

Production of both aviation petrol and motor spirit in India showed a considerable increase, the former rising from 57,324 gallons to 73,137 gallons and the latter from 19,763,107 gallons to 20,999,828 gallons. Production of kerosene oil, on the other hand declined from 38,730,589 gallons to 28,176,476 gallons.

Certain heavy chemicals, including hydrochloric acid, nitric acid, sulphuric acid, aluminium sulphate, ammonium sulphate and ferrous sulphate, all showed increase in production.

markets grading and marking of commodities, marketing survey work was continued during the year. An experimental grading station for mangoes was started at Hebbal, Bangalore and the results of the experiment were encouraging. Arrangements for cold storage facilities were made in Mysore City Municipal Market while the provision of similar facilities at Bangalore were under consideration.

ENCOURAGE the habit of thrift
early in life and make suitable provision for your boy.

**TAKE OUT A POLICY UNDER
CHILDREN'S DEFERRED ASSURANCE**

WITH THE

“ORIENTAL”

**THE STRONGEST and MOST POPULAR
INDIAN LIFE ASSURANCE COMPANY.**

CHILDREN'S DEFERRED ASSURANCE
is a new scheme designed to enable a parent
to provide for his child by payment of a very
low rate of premium a Limited Payment Whole
Life or Endowment Assurance Policy, the risk
under which will commence at a selected age not
earlier than age 22

Write for particulars to:—The Branch Secretary

ORIENTAL

GOVT. SECURITY LIFE ASSURANCE Co., Ltd.

McDONALD'S ROAD, CANTONMENT, TRICHINOPOLY.

Estd. 1874.

Head Office : BOMBAY.

Scheme for Mohair Industry in India.

The grant of financial assistance to the Punjab Government for the purchase from South Africa of pure-bred Angora goats was approved by the Advisory Board of the Imperial Council of Agricultural Research at its 21st meeting held in Simla on June 27, 28 and 29.

Last year an officer was sent on deputation to South Africa to investigate and report on all aspects of the Angora goat breeding industry in relation to its application to Indian conditions, and as a result it has now been decided to purchase 42 ewes and eight rams from a South African Breeding Society which has reserved these animals for the Imperial Council for Agricultural Research. A larger number of goats has been reserved for the Imperial Council but so far no application for financial assistance to purchase them has been received from any other province or State.

The object of the Punjab Government scheme is both to breed pure Angora goats and to evolve a Punjab type of Angora goat by cross breeding, and thus to establish a mohair industry in India.

Remunerative Industry.

The mohair industry is a highly remunerative one and if established in India, should bring prosperity to a particularly impoverished class of peasant and promote cottage and village industries, and might in due course lead to a very valuable export trade in mohair.

The officer who went on deputation to South Africa brought back to India with him one Angora buck and the mohair from this animal has already been successfully woven on indigenous Indian looms.

Indo Afghan Trade.

Last year samples of Indian cotton piecegoods were sent by a leading firm of Bombay manufacturers to cloth dealers in Afghanistan, but the price quotations were found to be a little too high and counter offers were considered by the manufacturers to be too low. The samples from Bombay were sent on the receipt from Afghanistan of samples, chiefly of Japanese and Russian piecegoods sold in the Afghan market.

The President of the Afghan Sugar Syndicate, which holds the monopoly for the purchase and import of sugar in Afghanistan, enquired if India could supply sugar at competitive rates with Java. The Indian Sugar Mills Association and the Indian Sugar Syndicate expressed their liability to cater for the Afghan market for the present.

PUBLICATIONS RECEIVED

London Chamber of Commerce Journal
 The Pudukkottai Gazette
 The Industrial Australian and Mining Standard
 Mysore Chamber of Commerce Bulletin
 South Africa Standard Bank Review
 Mysore Information Bulletin
 Official Journal (Union of South Africa)
 Indian Jute Committee Bulletin.
 Monthly Survey of Business Conditions in India.
 Statistical Bulletin of the International Rubber Regulation Committee
 The Cochin Government Gazette [tion Committee
 Monthly Summary of the National Bank of Australasia
 The Madras Wholesale Market Rates
 Market Information Bulletin (Ceylon)
 Madras Market Price Current (Patterson)
 Share Market Report (Maconochie)
 New Zealand Bulletin No. 62
 Indian Information. The Ceylon Trade Journal
 Southern India Commerce Railway Herald
 Indian Soap Journal Gram Udyog Patrika
 Circulaire Commerciale Economic News
 Bombay Information Journal Official
 Monthly Record Industry
 The Whip Guardian
 Indian Listener Indian Trade
 Commercial News Batanagar News
 The Prince Indian Sugar
 Advertiser Ceylon and the War
 The Commercial Opinion Sugar Bulletin
 Ceylon Radio Times Eastern Economist
 Sunday Observer The Indian Trade Journal
 Indian Concrete Journal Indian Farming
 Hyderabad Radio News

ADVERTISE IN THE

"VARTHAGA OOLIAN"

With a view to finding a market in India for cotton grown in Afghanistan extensive enquiries were also made both locally and in India.

A representative of an Indian tea concern visited Kabul and was introduced to importers, as a result of which a British Indian firm in Kabul has been granted the agency for the distribution of the concern's brands throughout Afghanistan.

The President of the Government Purchase Office in Kabul was furnished with quotations for hardware for the Kabul Municipal Administration. This Office has placed an order in India for glass bottles. An Afghan firm was furnished with the names of manufacturer in India of medicinal oils.

TOBACCO SEED OIL AND CAKE

It is well known that the Guntur District takes a lion's share in the Cigarette Tobacco trade for the whole of India, and cultivates an area of about one lakh of acres every year under the crop. "Natu" or local tobacco occupies another 50,000 acres. The total area under Tobacco in the District in all works out to about 50% of the total area under the crop for the whole of the Presidency.

2. "Natu" tobacco is generally topped (nipping off the growing point of the shoot at the flowering) to make the leaf grow bigger, thicker and more pungent. But Virginia (Cigarette) tobacco, on the other hand, is allowed freely to flower and seed in most places, as otherwise the leaf may get darker in colour and thicker in texture, qualities highly undesirable in cigarette tobacco. As at present, after the harvest of the leaves on the plant is finished, the plants are pulled out, and the stalks together with the seed are burnt as firewood after drying. A good lot of the seed may get wasted even otherwise. Goats and sheep are freely allowed to eat them, and even cattle like them, though they are not regularly fed. This type of indifferent seed imperceptibly finds its way to the manure pit—a serious of contamination of the tobacco nurseries.

3. Preliminary studies on the subject show that the Virginia tobacco seed thus produced and wasted at present is not inconceivable and that the ryot may realise up to Rs. 25/- per acre extra without in any way affecting the income from the leaf for which the crop is grown. By the time the harvest of the leaf is over the seed also is fully ripe and as such, though the crop is not grown for the purpose of seed, it can be harvested after it is fully-ripe without prejudice to the normal calendar of cultivation. The cost of harvest, threshing and cleaning of the seed does not work out to more than a rupee per acre if only hired labour is used. An acre crop of Virginia tobacco yields about 200 lbs. of seed on the average (150 to 250 lbs.) and the seed contains about 25 to 30% of oil as compared to about 40% in the case of gingelly. The total quantity of seed produced in the Guntur District, therefore works out to about 200 lakhs of pounds which will give oil about 50 to 60 lakhs of pounds of oil. The oil looks, smells and tastes like Gingelly oil without any pungent, intoxicating and unpleasant taste or flavour. It is learnt from literature that mature tobacco seed does not generally contain the characteristic alkaloid 'Nicotine', the essential principle for which the leaf is priced. Goats and sheep eat the seed freely and no adverse effects are

reported. The pleasant colour, smell and taste of the oil, and the taste of the eatable preparations made with the oil (Pakodi, appalams, vadiyams, etc.) made one believe that it is not in any way different from Gingelly oil. The oil was exhibited at the Second Kistna District Agricultural and Industrial Exhibition held in the premises of the Vuyyur Sugar Factory. It is, however, necessary to get the oil and cake chemically examined to ascertain definitely if they are free from nicotine or other harmful substances to render them fit for human and animal consumption and how they compare with other edible oils and cakes. The cake is to be examined for its manurial value as it can be used as manure in case it cannot be used as cattle-food. The oil is noted to be much less viscous and sticky than the Gingelly oil and sinks into the tissues quicker and as such may prove useful in the manufacture of hair oils, glycerines, paints, varnishes "thailams", "aristas", soaps, etc. Necessary arrangements are being made to have it examined for the several purposes noted above and also as a drying oil. About a pound of gum has to be added to the seed before pressing. Jaggery is not required. Decortication of the seed is not an easy process and even without decortication, after simply washing the seed in water, oil as good as that obtained from decorticated gingelly seed can be had. If the oil is found suitable for any of the industrial purposes mentioned above and the cake for any of the cattle food, the crop may fetch an additional income of about Rs. 25/- per acre which is by no means negligible.

BOOKS RECEIVED.

- Administration Report of the Travancore State for 1114 M. E.
- Report on the Administration of the Medical Department of the Travancore State for 1114 M. E.
- The New Zealand Official Year Book 1940 from the Government Statistician.
- "Greenhouse tomatoes" by James H. Beattie.
- The tobacco budworm and its control in the Georgia and Florida tobacco growing region by A. C. Morgan and F. S. Chamberlain.
- Silo types and construction by J. R. McCalmont.
- The mosquitoes of South-Eastern States by W. V. King-G. H. Bradley and T. E. McNeel.
- Large scale organisation in the dairy industry by R. K. Froker and A. W. Colebank.
- Serving farm people on many fronts by C. W. Warburton and Reuben Brigham.
- The above from the United States Department of Agriculture.
- Annual Report of the Rural Demonstration Centre at Mangalagiri for 1939-40.

Jute Substitutes.

One of the latest of the fibres competing with jute to attract attention is derived from "Thespesia Lampas", a shrubby plant grown in the tropics of East Asia and Africa. This fibre has long been used in areas in which it grows for rope making and similar purposes. Considerable attention has recently been devoted to the possibility of growing the plant in Indo-China as a source of fibre to replace Jute.

The results of examination of the fibre by the Imperial Institute, London, and its commercial valuation by a London firm indicate that it would be readily saleable as a jute substitute if it were suitably prepared and could be offered in commercial quantities at a competitive price.

"Cabuya" is found as a wood-land or hedge-plant and is also grown in plantations. The cultivation of this plant has assumed considerable importance in Columbia, where it is used for the manufacture of sacks to the number of nearly 5,000,000 for exporting coffee, all the sacks for farm products, all the rope and string used in the country, all the materials used in the manufacture of "espadrillas"—a type of shoe with string soles in general use by the Columbian peasants.

Within a few years there is every likelihood that "cabuya" fibre will become an article of export at least in Columbia.

Increasing Revenue from Central Excises.

Over Rs. 8,72,00,000 were collected in the Central Excise Duties on motor spirit, kerosene, sugar, matches and steel ingots during the year 1938—39 according to the Review of the Central Excises Administration in India. This exceeds the revenue of the previous year by over Rs. 82,00,000.

About half the total amount of revenue is derived from the duty on sugar, which contributed Rs. 423,00,000. The recoveries in the various provinces were approximately as follows: United Provinces Rs. 279,00,000, Bihar Rs. 66,00,000, Bengal Rs. 36,00,000, Bombay Rs. 22,00,000, Madras 10,00,000 and Punjab Rs. 4,00,000.

The excise next in importance is the excise on matches which brought in nearly Rs. 218,00,000. Largest quantity of matches is produced in and near Calcutta. The revenue from the various Provinces was roughly: Bengal Rs. 88,00,000, Bombay Rs. 55,00,000, Madras Rs. 34,00,000, United Provinces Rs. 29,00,000, Assam Rs. 9,00,000 and the Punjab Rs. 3,00,000.

Motor Spirit and Kerosene are produced only in the Punjab and Assam. The revenue from the duty on these two commodities was respectively

East Africa Buys More From India.

Notwithstanding the general decline in the import trade of Kenya, Uganda and Tanganyika, imports from India registered an advance in 1939, as compared with the figures of the previous year, according to the report of the Indian Government Trade Commissioner in Mombasa for the period October to December 1939.

The extent of the improvement of India's trade with Kenya and Uganda was £ 87, 721, and with Tanganyika £ 31, 112. India's percentage share in the trade rose from 4.4 per cent to 5.7 per cent in the case of Kenya and Uganda and from 4.7 to 5.7 per cent in the case of Tanganyika. The export trade from Kenya and Uganda to India fell from 27.9 per cent in 1938 to 16.9 per cent in 1939.

Imports from India to Kenya and Uganda were valued at £ 422,470 in 1938 and £ 510,191 in 1939. The respective figures for Tanganyika were £ 161,902 and £ 193,014.

Legislation has been passed in the East African territories vesting the control of all imports in the Governments and as surveillance is already exercised over exports, control of all external trade is in Government hands. It is expected that as a result the tendency will now be for imports to be diverted from foreign sources to British Empire countries.

Imports of pulses from India to Kenya and Uganda advanced from 2,976 cwt. valued at £ 1,479 in 1938 to 3,706 cwts. valued at £ 1,980 in 1939.

While imports of spices (other than betelnuts) increased from 7,317 cwts valued at £ 9,268 in 1938 to 8,520 cwts. valued at £ 12,335 in 1939, there was a slight decline in imports of wheat, wheat flour and betelnuts.

There was a noticeable improvement in imports of Indian manufactured leather goods and some improvement in imports of bleached grey cotton piecegoods. Imports of cotton yarn registered a slight decline in quantity, but an improvement in value from £ 3,715 in 1938 to £ 3,944 in 1939. Small decreases were registered by printed piecegoods (other than khangas) and dyed and coloured piecegoods. India is practically the only supplier of jute bags and sacks, imports of which showed an improvement.

A noticeable improvement was registered in imports into Tanganyika of Indian white bleached piecegoods and khangas and cotton blankets. There was also an improvement in imports of Indian food grains and wheat flour.

Rs. 125,00,000 and Rs. 68,00,000. Steel ingots were also almost exclusively produced at Tatanagar (Bihar) and brought in over Rs. 38,00,000.

Rural Reconstruction in Cochin.

In the course of an article on rural reconstruction in Cochin in *Indian Farming*, Mr. J. Jesudas, Rural Development Officer, Cochin, says that as a result of experiments carried on in actual conditions of village life in different parts of India by the various social service organisations the following four principles of rural reconstruction have been evolved: (1) If the villager is to be effectively helped, he must be served in regard to every one of his needs; (2) Every line of service should be so designed as to be taken hold of, continued and developed by the village itself; (3) Such service should be done as far as possible simultaneously; (4) to begin with, such work should be carried out in a few carefully selected places which will serve as demonstration centres to the public.

In order to work out a programme according to these principles, a rural development centre was established at cherpu, near Trichur, Cochin State. The main functions of a rural centre, says Mr. Jesudas, are to demonstrate useful activities along right methods and to give training in rural service to village leaders. According to him, this rural development centre has demonstrated, among others, that a girl can learn spinning in about a month and earn not less than one anna a day; that weaving is a cottage industry suitable for boys and girls as well as for adults who can thereby earn 3 or 4 annas a day; that bee keeping is a profitable subsidiary occupation for villagers, each hive giving an annual income of from Rs. 5 to Rs. 10; that poultry keeping is also a profitable side line and that it is profitable to keep goats of better breeds and that country goats can be improved by mating the she goats with bucks of better breed.

Payer of fairly good quality can be made out of raw materials such as straw, plantain stalk, old bamboo mats, waste paper, rags etc., and a woman can earn about two annas a day by making palp in an ordinary grinding stone. It has also been demonstrated that soap for washing purposes can be easily made by mixing up caustic soda, water and coconut oil in the proportion of 1 : 5 : 2 by weight respectively.

Many of the Stone workers have been thrown out of work owing to the increased use of cement concrete. It has been demonstrated to them that they can profitably spend this time by making articles such as paper-weights, images, grinding stones, etc.

Many improvements in agricultural practice and crop production, sanitation, education co-operation etc., have also been demonstrated to the people. Many of the activities demonstrated have been introduced into the villages nearly.

Agriculture and Rural Development in Travancore.

The progress of agriculture and rural development in Travancore was detailed by Mr. K. R. Narayana Iyer, Director of Agriculture, Travancore, at the recent meeting of the Board of Agriculture of the State. Twenty-six rural centres have been started in different Taluks. Economic surveys of almost all the centres have been completed. Valuable data regarding the assets, liabilities, family budgets etc. of the villagers have been collected. Crop demonstrations have been carried out in cultivators' own plots under village conditions. New fodder crops have been introduced.

Compost of out of waste materials is being prepared in almost every house. Beehives and improved poultry have been popularised. Good stud bulls are maintained at the centres.

Sanction has been accorded for the opening of an experimental agricultural farm for dry crops such as cholam, millets, cotton and pulses. The farm will be located near Cape Comorin. The Government have also accorded sanction for the cultivation of fodder in 25 acres, in the first instance, in a reserve forest.

The opening of a sugar-cane station at Tiruvella in the midst of an extensive sugar-cane tract has also been sanctioned.

Early Maturity in Cattle.

Experiments conducted at the Imperial Agricultural Research Institute, New Delhi, have conclusively proved that by careful handling and feeding early maturity could be induced in heifers 19 to 21 months old, without any untoward effect whatever either on the cow or its progeny. The *per capita* milk yield of first calves averaged 18 2 lbs. per day against 17.8 lbs. in 1937-38. A heifer born on January 13, 1936 had, under the Pusa method, presented a calf and 5,823 lbs. of milk by June 1939 and was due to calve a second time, when she would have ordinarily given her first calf.

There are no indications that early maturity progeny are inferior to ordinary animals in appearance, stamina, or milk yield. In fact, at the Delhi Institute, a standard has been evolved in which age, weight and constitution are all properly balanced and the heifers are giving an increasing yield, without showing any signs of strain.

Anglo-Egyptian Chamber of Commerce.

An important development in British overseas trade relations has been the recent formation of an Anglo-Egyptian Chamber of Commerce.

At the inaugural luncheon of the Chamber held in London on May 9, a telegram was received from the Prime Minister of Egypt in which His Excellency sent wishes for the new Chamber's success "for the good of our two peoples, who are united and inspired by the same spirit and ideals".

Sir Andrew Duncan, Britain's President of the Board of Trade, welcomed the formation of this Chamber of Commerce which contains the names of the majority of institutions and firms known in Anglo-Egyptian commercial circles.

In his speech Sir Andrew Duncan pointed out that the United Kingdom had always had close economic relations with Egypt and a great interest in her welfare. Last year the United Kingdom took 35 per cent of Egypt's exports.

The cotton-growing industry, he said, was of vital importance to Egypt, and in spite of the dislocation caused by the war Egypt had been able to sell a big proportion of the 1939 cotton crop at favourable prices. The United Kingdom had helped both the price at which sales were made and the actual disposal of the crop. Purchases by the British Empire and France this season, said the President of the Board of Trade, had more than made up for the loss of markets in Germany and German-occupied territories.

Aspects of Anglo-Egyptian Trade: It is hoped that with the formation of the Anglo-Egyptian Chamber of Commerce, the share of British manufacturers in Egypt's imports of cotton piece-goods will improve. Some twelve years ago this share was over 60 per cent, but it has dropped considerably in recent years, though Great Britain's share in the trade is still an important one.

Speaking at the inaugural luncheon of this Chamber in London the Egyptian Ambassador to Great Britain said that the Anglo-Egyptian Treaty of 1936 made the two countries firm friends, closely uniting them by ties of friendship and alliance.

With the outbreak of hostilities, said His Excellency, it soon became clear that it would be vitally important to Egypt and Great Britain not only to try to maintain their trade but to increase it. It was for that reason that it had been decided to found the Chamber of Commerce, which already had a membership of nearly 400.

The new institution has already done good work. New buying and selling possibilities have been examined, and trade enquiries from buyers and sellers are being received daily.

British Export Trade.

The export trade figures for British exports in May are extremely encouraging says Mr. Robert Mackay in his series of articles on "British Finance and Commerce". Despite the portentous world events of that month British exports actually showed a rise of eight per cent when compared with May 1939, the figures being 45,500,000 and 42,273,000 respectively.

It must be remembered that British overseas trade figures for May were affected throughout that month by the drastic reduction in trade with Scandinavia and the Baltic countries and for the great part of the month by the invasion of the Low Countries. In spite of these adverse conditions British exports have improved thanks to a substantial increase in shipments to non-invaded countries.

The excellent export figures for May follow good figures for British exports in March and April. It is therefore clear that an upward trend of British exports has been established. It is true that sterling values are higher today than they were a year ago. But a significant feature of the May returns is that the total export value of £ 45,500,000 for that month compares with an average of £ 44,900,000 for the two months, March and April of this year.

It is thus evident that the loss of important European markets has been made good by larger shipments to other destinations. Imports fell by £ 3,700,000 in May compared with the average for March and April, so that the visible adverse balance of trade showed an improvement. Though the balance is still larger than in May 1939 it was rather lower than the average for recent months.

Recent events in France can hardly fail of course to have an adverse effect on export returns for the current month of June. But that situation too will no doubt rectify itself. Coal, for instance, usually destined for France will be diverted to other countries. The effect of the British export drive is already being felt and there is every reason to hope that results will be even better as time goes on

During the first quarter of 1940 British exports to Egypt increased considerably compared with the corresponding period of last year the rise was from £ 2,420,439 to 3,183,073.

In the same period Egypt's exports to the United Kingdom also showed an increase, the rise in this case being from £ 3,672,573 to £ 4,003,546.

Improving Human Nutrition by Manures.

That manures and fertilisers are capable of influencing the composition and quality of the crop to such an extent as to affect appreciably its value as seed and as food is one of the findings of the Imperial Agricultural Research Institute, New Delhi.

The knowledge that manures and fertilisers can influence the quality of crop is comparatively new and was originated by the workers at the Institute about 10 years ago when it was found (1) that manures, particularly organic manures, function direct in plant nutrition, in providing substances analogous vitamins in animal nutrition, (2) that the course of plant metabolism and protein make-up vary with the nature of the soil conditions and nutritional factors available to the crop, and (3) that, therefore, a close and direct connection exists between soil and plant nutrition and animal nutrition, including human nutrition.

The discovery is important both from scientific and practical points of view, and has opened up new fields of research. It reveals similarity in the essentials of physiological mechanism in all life, and the universal nature of the fundamental principles of nutrition for all living beings. From the practical point of view the new knowledge brings into relief the inter-relationship between soil ; plant and animal nutrition, and the necessity for research for a rational system of manuring our soils and crops to the best advantage.

In a country like India where a great majority of soils are poor in organic matter and where in many cases one variety of grains forms the bulk of the diet of the major part of the population, the processes evolved at the Institute for improving the value of food at its source contribute substantially towards solving the problem of human nutrition. Dietetic deficiencies can, of course, be made up by the addition of pulses, but when, as it appears, the composition and biological value is likely to be affected by manuring, the necessity of fundamental investigations is apparent.

ADVERTISE IN THE

“VARTHAGA OOLIAN”

இலங்கையில் வெங்காய வர்த்தகம்

சர்க்கார் நிபந்தனை.

உள்நாட்டு விவசாயப் பொருட்களின் அபிவிருத்திக்காகச் சில நடவடிக்கைகளை அதிகாரிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயப் பொருட்களின் சட்டத்தின் வரலாற்றைப் பற்றி இனி வெங்காய வியாபாரத்தையும் நடத்தவேண்டுமென்று அறிவிக்கப்படுகிறது. அச்சட்டத்தின்கீழ் குறிக்கப்பட்டுள்ள பொருட்களின் வரிசையில் வெங்காயத்தையும் இப்பொழுது சேர்த்து விட்டார்கள். இனிமேல், குறிப்பிட்ட அளவுக்கு வெங்காயத்தை இறக்குமதி செய்யும் உரிமையைப் பெற, முதலில் இறக்குமதி வியாபாரிகள் இலங்கையிலேயே உற்பத்தி செய்யப்படும் வெங்காயத்தை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் கணக்கின்படி வாங்கியாகவேண்டும்.

முந்திரிப்பழம் பெட்ரோல்

ஸ்ரீமதி சிரேஷ்டா அபிப்பிராயம்.

முந்திரிப்பழங்களில் இருந்து வேண்டிய பெட்ரோல் தயாரிக்க முடியுமென்று ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சிரேஷ்டா அறிவிக்கிறார். தென் கன்னடத்தில் முந்திரிப்பழம் ஏராளமாக அகப்படுகிறது. முந்திரிக்கொட்டைதான் ஏற்றுமதியாகிறது. பழம் வீணாகிய உதிர்ந்தது. கணித பழத்திலிருந்து இப்போது கட்டுச்சாராயம் காய்ச்சுகின்றனர். சர்க்கார் தகுந்த முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் ஏற்றுமதிக்கு வேண்டிய அளவு பெட்ரோல் தயாரிக்கலாம்.

நூதன டைப்ரைட்டர்.

டோகியோவைச் சேர்ந்த ஒரு சுருக்கெழுத்துக்காரர் சப்தத்தினால் இயங்கும் டைப்ரைட்டரையும், கணக்குப்போடும் யந்திரத்தையும் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்.

டிட்டேனியும் என்னும் ஒருவித உலோகத்திலிருந்து உண்டாக்கப்படும் மருந்து புகைத்திரைக்கு உபயோகப்படுகிறது. இதனால் பயங்கரமான புகைப்படலத்தை எழுப்பக்கூடாமல்.

ஃ

ஃ

ஃ

கப்பல்களை இறக்குவதற்கு எண்ணெயோ, நிலக்கரியோதான் உபயோகப்படுவது வழக்கம். இப்போது யுரேனியம். என்னும் பொருளை உபயோகப்படுத்தலாமென்று சொல்லப்படுகிறது. மேற்சொன்ன பொருளின் ஒரு சிறிய தண்டு ஒரு பெரிய அண்டாவிளிநுக்கும் தண்ணீரை ஐந்து நிமிடங்களில் ஆவியாக்கிவிடக்கூடாமல்.

இந்தியாவில் புகையிலை உற்பத்தியும் ஏற்றுமதியும்.

1936-37-ல் ரூ. 1,04,00,000 மதிப்புள்ள 4,11,00,000 ராத்தல் புகையிலை ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. 1937-38-ல் இவை முறையே ரூ. 1,18,00,000 ஆகவும் 42,500,000 ஆகவும் அதிகரித்தன. 1937-38ல் இந்தியாவில் மொத்தம் 12,88,000 ஏக்கர் விஸ்திரணமுள்ள நிலத்தில் புகையிலை பயிரிடப்பட்டது.

இந்தியாவில் தயாரான சிகரட்டுகள் பெரும்பாலும் பர்மாவுக்கே ஏற்றுமதியாயின. 1936-37ல் ஏற்றுமதியானது 26,00,000 ராத்தலிலிருந்து 2,500,000 ராத்தலாகக் குறைந்தபோதிலும் விலை மட்டும் 67,00,000 ரூபாயிலிருந்து 70,00,000 ரூபாயாக உயர்ந்தது.

உள்நாட்டுத் தேவைக்குத் தக்கபடி சில காலமாக இங்குள்ள தொழிற்சாலைகள் சிகரட்டுகளைத் தயாரித்து வந்தபோதிலும், அயல் நாட்டுத் தினுசுகளில் தேவையும் அதிகரித்தே வந்திருக்கிறது. 1936-37ல் 30,00,000 ரூபாய் மதிப்புள்ள 8,55,000 ராத்தல் சிகரட்டுகள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன; 1937-38ல் இவை முறையே ரூ. 34,00,000 மதிப்புள்ள 9,93,000 ராத்தலாக உயர்ந்தன. இறக்குமதியில் முக்கிய பாகமும் கிரேட் பிரிட்டனிலிருந்தே வந்தது.

குண்டூர் புகையிலை ஆராய்ச்சி ஸ்தாபனத்தில் சிகரட் புகையிலைபற்றிய ஆராய்ச்சி நடந்து வருகிறது. பரோடா சமஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த ஓரிடத்தில் பிரசித்திபெற்ற வர்ஜீனியா புகையிலை முதன் முதலாகப் பயிரிடப்பட்டது. இதில் வெற்றி கிடைத்திருப்பதால் இன்னும் கூடுதலான பிரதேசத்தில் இந்த தினுசுப் புகையிலையைப் பயிரிட உத்தேசிக்கப்படுகிறது.

இலங்கையில் விளக்கெண்ணெய் உற்பத்தி.

இலங்கை விவசாய நிர்வாகக் கமிட்டியார் இலங்கையிலேயே விளக்கெண்ணெயை நிறைய உற்பத்தி செய்ய, தகுந்த ஏற்பாடுகளை அவசியம் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். வைத்திய அல்லது மருந்து சம்பந்தமான தேவைகளுக்கு மாத்திரம் சுமார் 75,000 ரூபாய் மதிப்புள்ள விளக்கெண்ணெயை பிரதி வருடமும் இறக்குமதி செய்ய வேண்டியிருக்கிறதென்றும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. * இலங்கையிலேயே விளக்கெண்ணெயை உற்பத்தி செய்ய சாதனமிருக்கிறதென்றும், உள்நாட்டில் விளக்கெண்ணெய் உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டியது அவசியமென்பதையும் பிரஸ்தாபக் கமிட்டியார் அங்கீகரித்திருக்கிறார்கள்.

லண்டனில் வைரத் தொழில்.

ஹாலந்து தேசம் ஜெர்மன் படையெடுப்புக்குள்ளான தன் பலனாக உலகத்தின் வைரத் தொழில் அல்லவளவும் இங்கிலாந்து சென்று விட்டதென்று சொல்லலாம் யுத்தத்துக்கு முன்னே, உலகத்தில் கிடைக்கக்கூடிய சாணை பிடிக்காத வைரத்தில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு பங்கு லண்டனில் ஆதிக்கத்திலிருந்து வந்தது. ஆனால், தலைமை ஸ்தானத்திலிருந்துகொண்டு நிருவாகம் நடத்தி வருவதுபோல் மட்டுந்தான் இது இருந்துவந்தது. சாணை பிடிக்கும் நிபுணர்களில் ஏறக்குறைய எல்லாருமே ஆண்ட்வர்ப் பிலோ ஆம்ஸ்டர்டாமிலோதான் இருந்துவந்தார்கள். ஜெர்மானியர் வந்தவுடனே அவர்களில் பெரும்பாலோர் இருப்பிலிருந்த வைரங்களுடன் லண்டனுக்குப் போய்விட்டார்கள்.

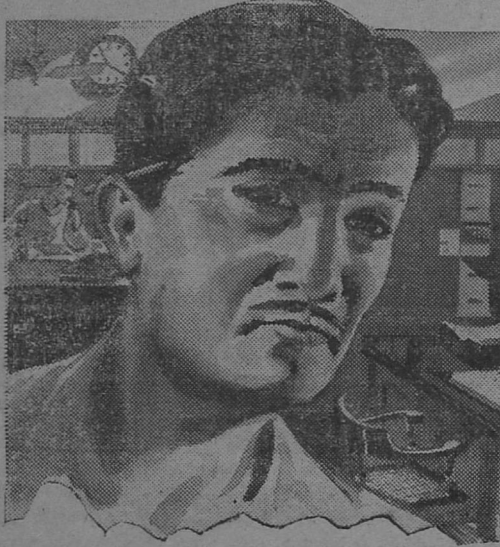
வைரத்திலே ஒரு தினுசு மிக நுண்ணிய அறுப்புக் கருவிகள் செய்வதற்கு வேண்டியதாயிருக்கின்றது. லண்டனிலே, சார்ட்டர் ஹவுஸ் வீதியிலே ஒரு உயர்ந்த கட்டிடம் இருக்கின்றது. லண்டனிலே இதுதான் பெரிய பணக்கார வீடு என்று சொல்வார்கள். ஏனெனில், தென் ஆப்பிரிக்காவிலிருக்கும் ஒரு கம்பெனி இந்தக் கட்டிடத்திலேயே தனது காரியாலயத்தை அமைத்திருக்கிறது. உலகில் உற்பத்தியாகும் வைரத்தில் சுமார் 90 சதமானமும் இந்தக் கம்பெனி மூலமே வந்து செல்லவேண்டும். இதற்குரிய பெரிய கட்டிடமே வீசேஷத் தன்மைவாய்ந்தது. கட்டிடத்திற்குள்ளே புகவேண்டுமானால் மூன்று வாயில்களைக் கடந்து செல்லவேண்டும். ஒவ்வொரு வாயிலையும் ஒருவர் கடக்கும்போது அது தானாகவே பின்னல் பூட்டிக்கொள்ளும்.

காரியாலயக் குமாஸ்தாக்களும், வேலைக்காரர்களும் மாலையில் ஆபீசுக்குள் நுழைந்து விட்டால் திரும்ப அவர்கள் மாலையில்தான் வெளியே போகலாம். இங்குதான் வைரத் தொழில் நடைபெறுகிறது. ஒவ்வொரு தொழிலாளியும், காரியாலயத்தைவிட்டு வெளியேறுமுன், அன்று தான் வேலைபார்த்த வைரங்களின் அளவுக்குக் கணக்குச் சொல்லவேண்டும். வேலைக்காரர்களுக்கு அங்கேயே சாப்பாடு. பொழுது போக்குக்கும் உடற்பயிற்சிக்குக்கூட வசதிகள் செய்திருக்கிறார்கள்.

கிழேயுள்ள அறைகளில் பிளாட்டிங் காசிதங்களுக்குமேலே கருங்கல் அல்லது நிலக்கரித் துண்டுகளைப்போன்ற குவியலைக் காணலாம். இவைதான் தொழில் துறைகளுக்குத் தேவையான வைரங்கள். ஒரு குவியல் பல ஆயிரக்கணக்கான பவுன்கள் விலை பிடிக்கலாம்.

வர்த்தகர்களே! உங்கள் வியாபாரம் சேழித்தோங்க
'வர்த்தக ஊழியனில்' விளம்பரம் செய்யுங்கள்

**பகல் 2 மணிக்கு
இருந்தாய்போல்
இப்போழுது
அவன்
இல்லை**

மணி 4 ஆகப்போகிறது ;
களைத்துப் போவது என்ன
ஆச்சரியம்? 2 மணியி
லிருந்து ஒரே மூச்சாய்க் கடு
மையாய் வேலை செய்திருக்

கிறான். அதே வேகத்தில் இன்னும் வேலை செய்ய
முடியுமா? இந்த சமயத்தில் சுடச்சுட ஒரு கப்
அயன் டீ போட்டுக் கொடுத்தால் ஆயாஸம் நீங்கி
புத்துயிர் பெற்று வேலையை உதலாஹத்துடன்
செய்து முடிப்பான்.

**4மணி களைப்பைப் போக்க
இந்தியன் டீ
அருந்தவும்**

: : சற்று நிதானியுங்கள் : :

பிரிட்டிஷ் தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளிகள் வேலை மத்தியில் சிரமபரிகாரம் செய்துகொள்வதற்காக தொழிற்சாலைகளுக்குள் சிரம பரிகார விடுதிகளும், சிற்றுண்டிச்சாலைகளும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த சிரமபரிகார விடுதிகள் எவ்வித வேலைசெய்து வருகின்றன என்பதை அறிய சமீபத்தில் 'நாஷனல் இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் இண்டஸ்டிரியல் லைகாலஜி' என்னும் சங்கத்தார் இங்கிலாந்தில் தொழிற்சாலைகள் நிறைந்துள்ள ஏழு பெரிய தொகுதிகளில் இதைப்பற்றி ஒரு விசாரணை நடத்தினார்கள். இந்த விசாரணையின் இறுதியில் அவர்கள் கண்டுபிடித்த மிகவும் முக்கியமான உண்மையாவது தொழிலாளிகள் ரொட்டியும் தேத்தண்ணீரும் அடிக்கடி அதிகம் உட்கொள்கிறார்கள். அவர்கள் பெரிதும் விரும்புவது இவ்வீரண்டையும்தான். தவிர அவர்கள் விடுத்திருக்கும் அறிக்கையில் தொழிலாளிகள் சோர்வின்றி நாள் முழுதும் ஊக்கத்துடன் வேலை செய்வதற்காக பல மார்க்கங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

சாமான்களெல்லாம் மெஷின்களால் தயாரிக்கப்படும், இந்த காலத்தில் வியாபாரத்திலும், தொழில்களிலும் மிகுந்த போட்டி ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே வேலை சம்புட்டு என்று முடியவும், இப்படி முடிந்த வேலை முதல்தரமானதாயும் இருக்கவேண்டுமாயின் வேலையாட்கள் வேலையாட்கள் என்பது தொழிற்சாலை சொந்தக்காரர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. இப்பொழுதெல்லாம் தொழிலாளிகளுக்கு வேலை மத்தியில் களைப்பாற அவகாசமும் சோர்வை போக்கிக் கொள்ள இடையே ரொட்டி, தேத்தண்ணீர் முதலிய சிற்றுண்டிகளும் கொடுக்கப்பட்டுவருகின்றன. இது மிகவும் சரியான பழக்கம் என்பதையும் தொழிற்சாலை சொந்தக்காரர்கள் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். 5 வேலையாட்கள்கொண்ட சிறிய தொழிற்சாலைமுதல் 12,000 வேலையாட்கள்கொண்ட பெரிய தொழிற்சாலை வரை 1050 தொழிற்சாலைகளிலுள்ள சிரமபரிகார சிற்றுண்டி வசதிகளைப்பற்றிய முழு விவரங்களும் மேலே கூறப்பட்டிருக்கும் சங்கத்தார் விடுத்திருக்கும் அறிக்கையில் மிகவும் சாங்கோபாங்கமாக எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

அவர்கள் சென்று பார்வையிட்ட தொழிற்சாலைகளில் 100-க்கு 67.6 தொழிற்சாலைகளில் சிரமபரிகார விடுதிகளும் சிற்றுண்டி வசதிகளும் இருந்துவருவதை 1934 விசாரணையை நடத்தியவர்கள், கண்டவர்கள், தொழிலாளிகள் ஆரோக்கியமாயும், திறமை இழக்காமலும் இருப்பதற்கு வேலை மத்தியில் அவர்களுக்கு களைப்பாற அவகாசமும், சோர்வை போக்கிக் கொள்ளத் தேத்தண்ணீரும் கொடுப்பது மிகவும் பயன் அளிப்பதாய் இருப்பதை இங்கிலாந்திலுள்ள தொழிற்சாலை முதலாளிகளும் பெரும்பான்மையோரும் அறிந்துகொண்டிருப்பது இதிலிருந்து தெரிய வருகிறது.

இங்கிலாந்திலுள்ள தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகள் சோர்வை போக்கிக்கொள்ள

உட்கொள்ளும் பாணங்களைப்பற்றி மேலே கூறப்பட்டிருக்கும் அறிக்கையில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டிருக்கிறது:—

தேத்தண்ணீர் மிகவும் பிரதானமான ஸ்தானம் வகிக்கிறது. சறுசுறுப்பு அளிக்கக்கூடிய மதிப்பு பெற்றது என்பதுடன் சமூக வழக்கங்களிலும் உல்லாச சமயங்களிலும் முக்கியமாகப் பெண்மணிகள் கூடுமிடங்களில் உபயோகத்தில் இருந்துவருவதே இதற்குக் காரணமாகும். இந்த தொழிற்சாலைகளில் 100-க்கு 89.6 தொழிற்சாலைகளில் தேத்தண்ணீர் பருகும் பழக்கம் இருந்துவருகிறது. இவைகளில் 100-க்கு 78.6 தொழிற்சாலைகளில் தேத்தண்ணீரைத் தவிர வேறு ஒரு பானத்தையும் தொழிலாளிகள் அருந்துவதில்லை. இது ஒன்றையே அவர்கள் பெரிதும் விரும்பிப் பருகுகிறார்கள்.

தொழிலாளிகளுக்கு வேலை மத்தியில் களைப்பாற்ற அவகாசமும் சோர்வை போக்கிக்கொள்ள தேத்தண்ணீரும் அளிப்பது என்னும் பழக்கம் இந்த தேசத்தில் கொஞ்சகாலம் முன்புதான் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்த பழக்கத்தை இத்தேசத்தில் எவ்வளவு தூரம் வெற்றிகரமாக நடத்தலாம் என்பதை தொழிற்சாலைகள் நிறைந்துள்ள சில பொறுக்கியெடுத்த தொகுதிகளில் இந்திய தேயிலை வியாபார அபிவிருத்தி சங்கத்தார் பரிட்சித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுடன் இவ்விஷயத்தில் ஒத்துழைக்கும் சில பெரிய தொழிற்சாலை முதலாளிகள் இதைப்பற்றி நினைக்கிறார்கள் என்பது கவனிக்கத்தக்கது. இந்தியத் தேயிலை வியாபார அபிவிருத்தி சங்கத்தாருக்கு கொச்சி சமஸ்தானத்திலுள்ள ஒரு பெரிய ஆலை மானேஜரிடமிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது. தேத்தண்ணீர் பருகுவதின் பலனில் அவருடைய ஆலையிலுள்ள தொழிலாளிகள் முன்னிலை திடத்துடனும் ஆரோக்கியமாயும் இருக்கிறார்கள் என்பதுதான் அக்கடிதத்தின் சாராம்சம்.

அந்த கடிதம் வருமாறு:—சென்ற மாதத்தில் ஆரம்பித்து 5 மாதத்திற்குமேலாக உங்கள் ஸ்தாபனத்தார் எங்கள் வேலையாட்களுக்கு இலவசமாகத் தேத்தண்ணீர் அளித்து வந்தார்கள். அதைத் தொடர்ந்து இப்போது நாங்கள் கொடுத்தவருகிறோம். உங்கள் சங்கம் எவ்வளவு சிறந்த தொண்டுகள் புரிந்திருக்கிறதென்பதை மிகவும் மயிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். இதனால் தொழிலாளிகளுக்கு மிகுந்த நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது எங்களுக்கும் ஒரு விதத்தில் இது நல்ல பலனை அளித்திருக்கிறது. தேத்தண்ணீர் பருகும் பழக்கத்தினால் எங்கள் தொழிலாளிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் நன்மைகள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. அப்போதைக்குமட்டும் சறுசுறுப்பளிக்கும் சாராயம் முதலிய பானங்கள் ஹானி மிகுந்தவை, தேத்தண்ணீரை சறுசுறுப்பிப்பதில் தலைசிறந்தது, கொஞ்சமும் ஹானியற்றது.

ஆப்கானிஸ்தானத்தில் முதன்மை ஸ்தானம்.

1939-ம் வருடத்தில், ஆப்கானிஸ்தானத்துக்குச் சரக்குகள் சப்ளை செய்யும் நாடுகளில் இந்தியா முதன்மை ஸ்தானம் வகித்ததாக காலூலிவிருக்கும் இந்திய சர்க்கார் வியாபார ஏஜண்டின் அறிக்கை தெரிவிக்கிறது. ஏப்ரல் முதல் செப்டம்பர் வரை ஆறு மாதகாலத்தில் மொத்தம் ரூ. 30,43,000 மதிப்புள்ள இந்தியச் சரக்குகள் ஆப்கானிஸ்தானத்திற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. ஜப்பான் இரண்டாவதாகவும், கிரேட் பிரிட்டன் மூன்றாவதாகவும் நின்றன. கன்று காலிகள், பூட்ஸ், பாதாட்சைகள், தோல், சிமிண்ட் இவை முக்கிய ஏற்றுமதிப் பொருள்கள். இரும்பிலும் உருக்கிலும், அந்நிய நாட்டுப்போட்டி பலமாக இருந்தது. சர்க்கரை ஏற்றுமதி மிகக் குறைவு.

துணி வியாபாரத்தில் ஜப்பான்தான் இந்தியத்துணிகளுடன் பலத்த போட்டியிட்டது. பச்சைத் தேயிலையிலும் அப்படியே. பருத்தித் துணி ஆகியவற்றில் மொத்தம் ஆப்கானிஸ்தானத்தில் இறக்குமதியானதில், 54.6 சதமானம் ஜப்பானும் 42 சதமானம் இந்தியாவும் சப்ளை செய்தன. சர்க்கரை இறக்குமதியில் ஜாவா அதிகம் போட்டிபோட்டுக் குறைத்து விட்டது. ரஷ்யாவிலிருந்து மலிவான விலக்கு சிகரட்டுகளும் இதரப் புகையிலைச் சரக்குகளும் வந்தமையால் இந்திய சிகரட்டுகளின் இறக்குமதி கொஞ்சம் குறைந்தது.

புத்தம் ஆரம்பித்தது முதல் ரஷ்ய வியாபாரம் முற்றும் மறைந்தது. இதனால் இந்திய சர்க்கரை அதிகமாக இறக்குமதியாக நேர்ந்தது. ஆகஸ்ட் மாதம் ஜெர்மனியும் ஆப்கானிஸ்தானமும் செய்து கொண்ட வியாபார ஒப்பந்தம், புத்தம் காரணமாகப் பலனற்றுப் போய்விட்டது.

ரேடியோ ஸெட்டுகள், கயிறுகள், உருக்கு, பம்பாய் சிகரட்டுகள், களிமண் பண்டங்கள், கத்திகள், மில் துணி, சிமிண்டு, புட்டிகள், மின்சாரச் சாமான்கள் தோல் சாமான்கள் முதலியவற்றை இறக்குமதி செய்து சம்பந்தமாக ஆப்கானிய வியாபார ஸ்தாபனங்களுடன், வியாபார ஏஜண்டு மூலம் இந்திய ஏற்றுமதிக்காரர்கள் சம்பந்தம் கொண்டனர்.

புத்தத்தின் காரணமாக கிழக்காபிரிக்க வியாபாரிகள் சாம்ராஜ்யத்தின் பல பாகங்களிலிருந்தும் தங்களுக்குத் தேவையான சரக்குகளை வாங்கிக்கொள்வதில் கவனஞ் செலுத்திவருகிறார்கள். மொம்பாஸா விலிருக்கும் இந்திய சர்க்கார் கமிஷனர் மூலம் கென்யா, யுகாந்தா, தங்க நீக்கா முதலிய இடங்களிலுள்ள வியாபாரிகள் இந்திய வியாபாரிகளுடன் தொடர்பு ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜமுக்காளம், கட்டிடம் கட்டுவதற்குரிய இரும்புச் சாமான்கள், கம்பளிச் சாமான்கள், தோல் சாமான்கள், ரசாயனப் பொருள்கள் முதலியவற்றிற்கு அந்நாட்டில் தேவை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை.

ஏற்கனவே உள்ள சதேசி ஆலைகள் (Country Crushers) போதுமானதாக இல்லை. வேல்லம் வீலை இயற்கையுள்ள இக்காலத்தில், சதேசி சர்க்கரை தொழில் நடைபெற இயலாமலிருக்கிறது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கரும்பு விவசாயிகள், கம்பெனியார்கொடுத்த விலை பெறவேண்டியிருக்கிறது.

வேலூர், பாண்டமங்கலம் சிலைப்பிள்ளையார்புதூர், தொட்டியம், ஸ்ரீனிவாசநல்லூர், அய்யம்பாளையம் மற்றும் முசிரி தாலுகாவில் சில கிராமங்களிலும். நிலத்தின் தன்மை கரும்புக்கே ஏற்றதாகி நிரந்தரமாக கரும்பு சாகுபடியே செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஆகையால் இந்தக் கரும்பு விவசாயிகளின் முன்னேற்றத்தைக்கருதி காட்டுப்புத்தூரை மத்ய பிரதேசமாகக் கொண்டு அவ்விடத்தில் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை ஏற்படும் பட்சத்தில் விவசாயிகளுக்கு ஒரு விதத்தில் நன்மையும் ஏற்படக்காரணமுண்டு. குறைந்தது 450 முதல் 600 டன் வரை சர்க்கரை உற்பத்தி செய்யக் கூடிய ஆலைகளுக்குப் போதிய கரும்பு சப்ளை ஏககாலத்திலும் கிடைக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. இத்தகைய வசதிகளைக்கொண்டிருந்த சர்க்கத்தில் ஒரு சர்க்கரை ஆலை இருக்கவேண்டியது அவசியமே. கூட்டுறவு முறையில் ஒரு சர்க்கரை ஆலையை ஏற்படுத்துவது விவசாயிகளுக்கு மேம்பட்டதாக இப்போதுதான் அறியலாகிறது, ஒரு கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின்பேரில் ஓர் ஆலையை அமைத்து நடத்துவது விவசாயிகளின் நன்மைக்கே ஆகும். திருச்சி ஜில்லா சென்ட்ரல் பாங்கில் ஏராளமான கையிருப்பு இருக்கிறது. அவர்கள் இந்த ஆலை ஸ்தாபனத்தில் ஈடுபட்டு பண உதவி செய்யலாம். அதேமாதிரி சேலம் ஜில்லா பாங்காரும் உதவி செய்யக்கூடும். ஆகையால் மாகாண ரிஜிஸ்திரார் அவர்கள் இந்த விஷயத்தில் ஈடுபட்டு ஒரு ஐக்கிய சர்க்கரை ஆலை ஸ்தாபனத்தை ஏற்படுத்தி நடத்திக்கொடுக்க முயலுவாராகில் மேல்கண்ட பிரதேசத்திலுள்ள ஏழை விவசாயிகள் முன்னேற்றமடையக் கூடும்.

பத்திரிகைகள் வரவு.

ஆரம்பக்கல்வி	குமரன்
செங்குந்த மித்திரன்	கதர் தொழில்
நல்லழி	குடி அரசு
யிராசுதார்	கூட்டுறவு
ஐகன்மோகினி	செட்டிநாடு
விடுதலை	கிராம இந்தியா
சதேச நாட்டியம்	அம்ருதலஹரி
சோதிட பரிபாலனி	கிராமவாசி
சந்திரோதயம்	கிராம தூதன்

ஊர்ஜிதப்படுத்தப்பட்ட உமிக்கரியும்
பால் வெல்லஞ் செய்வதில் அதன் உபயோகமும்.

தென்னிந்திய மக்களில் அநேகமாய் எல்லா ருடைய உணவுபொருளில் சேரக்கூடிய முக்கியப் பதார்த்தம் வெல்லம். வருடந்தோறும் ஏராளமாய் இந்த வெல்லம் இப்பிராந்தியத்தில் செய்யப்பட்டு உண்ணப்படுகிறது. தற்போது அமுலிலிருந்துவரும் வெல்லம் செய்யும் முறையில் உள்ள குற்றங்குறை களால் நாடோடியாய்ச் செய்யப்படுகிற வெல்லம் அசுத்தமாயும், கருப்பாயும் இருப்பதால் கண்ணுக்கு பணர்தாயில்லை. ஆகையால் உயர்ந்ததொரு வெல்லச் சரக்கு செய்யப்படவேண்டியது முக்கிய அவசரமான தென்று கருதப்பட்டது. கவர்ன்மெண்ட் விவசாய கெமிஸ்டு சென்ற சில வருஷங்களாகச் செய்துவந்த பரிசீலனைகளால் எழிய சம்சாரிக்கும் வலிய சம்சாரிக் கும் சரிசமத்வமாய் எளிதிலும் செய்முறை கஷ்ட மின்றியும் செய்யக்கூடியதும் நல்ல உத்திருஷ்டமான துமான வெல்லம் செய்முறை ஒன்று கைகூடிற்று. இம்முறையின் சாராம்சம் என்னவென்றால், பலப் படுத்தப்பட்ட நெல் உமிக்கரியின் ஊடே கருப்பத் சாரத்தை வடியவிட்டு தெளியவைக்கப்பட்ட இந்த ரஸத்தைக் கொப்பரையில்விட்டு சாதாரணமாய் வெல் லங்காய்ச்சும் முறையில் செய்வது.

ஆக்டிவேட்ட் கார்பன் என்பது என்ன ?

ஊர்ஜிதம் பண்ணப்பட்ட உமிக்கரியின் வழியாக கருப்பஞ்சாற்றுடன் கரைந்துபோகக்கூடிய சில வன் துக்கள் இருந்ததைத் தன்னுள்ளடக்கிக்கொண்டு சுத்த ஸ்படிகம்போன்ற தெளிந்த ரஸத்தைமட்டும் வெளியே விட்டுவிடுவதால் இந்த உமிக்கரிக்கு ஆக்டி வேட்ட் கார்பன் என்று பெயர். முதலில் எடுத்துக் கொண்ட பிரதம வஸ்துக்களை சில முறைகளில் இயக்கிவைப்பதால் இந்தக் கரிக்குத் தன்னுள்ளேயே சில அழுக்கு பதார்த்தங்களை அடக்கி வைத்துக் கொள்ள சக்தி ஏற்படுகிறது.

ஆக்டிவ் கார்பன் செய்யும் விதம்,

சம்சாரிக்கு வேண்டிய இந்தக்கரி மிகவும் சலி லாயும் மலிவாயும் செய்யப்படவேண்டியது அவசியம். இப்படியிருந்தால்தான் சுத்தமான வெல்லஞ் செய்யும் முறை இலாபகரமானதாக இருக்கும். வெளிநாடுகளி லிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட ஆக்டிவ் கார்பன் அதிக விலைபெற்றிருப்பதால் (ராத்தல் ஒன்றுக்கு 8 முதல் 10 அணு) அவைகளை நாம் வருவித்துக்கொள்வது அசாத்தியமான காரியம். ஆகையால் தங்க முறையில், நாட்டில் இலகுவாய்க் கிடைக்கும் வஸ்துக்களைக் கொண்டு மலிவானதாயும் நல்ல குணமுடையதாயு முள்ள கார்பன் என்ற கரியைச் செய்ய முறைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தக் கார்பன் செய்வ தற்கென்று பரிசீலிக்கப்பட்ட பதார்த்தங்களாகிய, நெல் உமி, நிலக்கடலைப்பொட்டு, தெண்ணைக்கொட் டாங்கச்சி, கழித்த ஆவாரம்பட்டை முதலியவற்றி

லெல்லாம் நெல் உமியே சிலாக்கியமானதென்று பின் சொல்லப்படும் காரணங்களால் கண்டுகொள்ளப்பட் டது.

- (1) நெல் கரும்பு விளையக்கூடிய எந்தக் கிரா மங்களிலும் இந்த நெல் உமி ஏராளமாய்க் கிடைக்கும்
- (2) சாமான்யமான சம்சாரிகூட எளிதில் செய் யக்கூடிய விதமாய் இந்த உமியிலிருந்து ஆக்டிவ் கார்பன் செய்யப்படலாம்.
- (3) ராத்தல் ஒன்றுக்கு 2 அணு சிலவில் செய் யப்படலாம்.

சருக்கமாக இவ்வுமியைக் கார்பன் செய்யுமுறை:

திறந்த கொப்பறைகளுல் முதலாக உமியைக் கருவலாக வறுத்து இந்தக் கரிய உமியை நன்றாய் 2 மணி நேரம் காற்று உட்புகாவண்ணம் பழுக்கச் சூடவேண்டியது. உமி இடையின் 100-க்கு 15 பங்கு சோடா காரங்கலத் தண்ணீரில் 2 மணி நேரம் கொதிக்கவிட்டுப் பிறகு தண்ணீரில் நன்றாய்க் கழுவி பிறகு உலர்த்தி, முடின இருப்புக்குமுாய்களில் ஒரு மணி நேரம் மறுபடியும் சூடவேண்டியது.

கீர் வெல்லம் என்ற வேள்ளை வெல்லம் செய்வதில் அதன் உபயோகம்.

பச்சைச்சாற்றை கொதிவரும்வரை சூடவிட்டு மேல் எழும்புகிற அழுக்கை எடுத்துப்போட்டு கொதிக்கிற ரஸத்தை, அடியில் துவரமுள்ள தோணமான ஒரு குழாய்ப்பாத்திரத்தில் மணலும் ஆக்டிவ் கார்ப னும் போட்டு நிறைந்திருக்கும் மொத்தையின் வழி யாக ஊற்றவேண்டும்.

இந்த ஆக்டிவ் கார்பன் கண் திறந்திருத்தலால் கருப்பஞ்சாற்றிலுள்ளதான அழுக்கில் பெரும்பான் மையைத் தன்னுள் கிரஹித்து அடக்கிக்கொண்டு, (பிசின்கள் வர்ணங்கொடுக்கும் பதார்த்தங்கள் முத லியவற்றை), தெளிவான ரசத்தைமட்டும் வெளியிடு கிறது. இந்தத் தெளிவான ரஸத்தைக் காய்ச்சி யெடுத்த வெல்லம் பார்வைக்கு வெண்மையாய் இருப்ப தோடு அதிக நாட்களும் கெட்டுப்போகாமல் தாங்கும்.

தங்கம், வெள்ளி இறக்குமதிக்குத் தடை.

லைசன்சில்லாமலோ அல்லது அனுமதியின் றியோ, எந்த தேசத்திலிருந்தும் இலங்கைக்குள் வெள்ளிக்கட்டி, தங்கக்கட்டி, தங்க நாணயங்கள் முதலியவற்றை இறக்குமதி செய்யக்கூடாதென இலங்கை கவர்னர் ஓர் தடை உத்தரவு பிறப்பித்திருக் கிறார்.

IF YOU REQUIRE

BEST AND GOOD QUALITY OF MALIGAI

CALL AT

“KONAR MALIGAI”

OR PHONE No. 105

PRICES MODERATE

COMMUNICATE WITH

T. KRISHNASAMY PILLAY

TELEGRAM:

“KRISHNA”

PROPRIETOR

507-508, BIG BAZAAR STREET

TRICHINOPOLY

PAINT YOUR CAR,

BUS,

HOUSE

Brolac

**THE DOUBLE
PROTECTION PAINT
WITH THE ENAMEL FINISH**

AGENT:-

T. R. Rangasawmy Naidu,

PAINT & GLASS MERCHANT,

BIG BAZAAR STREET, TRICHINOPOLY.